Biblencîl ji bo Zarokan
diyar dike

Paskalya Yekem

Nivîsandî: Edward Hughes

Nîşandan ji hêla: Janie Forest
Alastair Paterson

Adapte ji: Lyn Doerksen

Wergerandin ji hêla: christian-translation.com

Hilberandî: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.
Lîsans: Mafê we heye ku hûn vê çîrokê kopî bikin an çap bikin,
bi şertê ku hûn wê nefiroşin.

Xanim li quntara çiyayê dengbêj sekinî, çavên xweyên xemgîn li dîmenek tirsnak geriyan. Kurê wê dimire. Dayik Meryem bû, û ew nêzîkî cîhê ku Jesussa lê hatibû xaç kirin sekinî.

Ev hemî çawa çêbû? Çawa Jesussa dikare jiyanek wusa bedew bi rengek wusa xedar biqedîne?

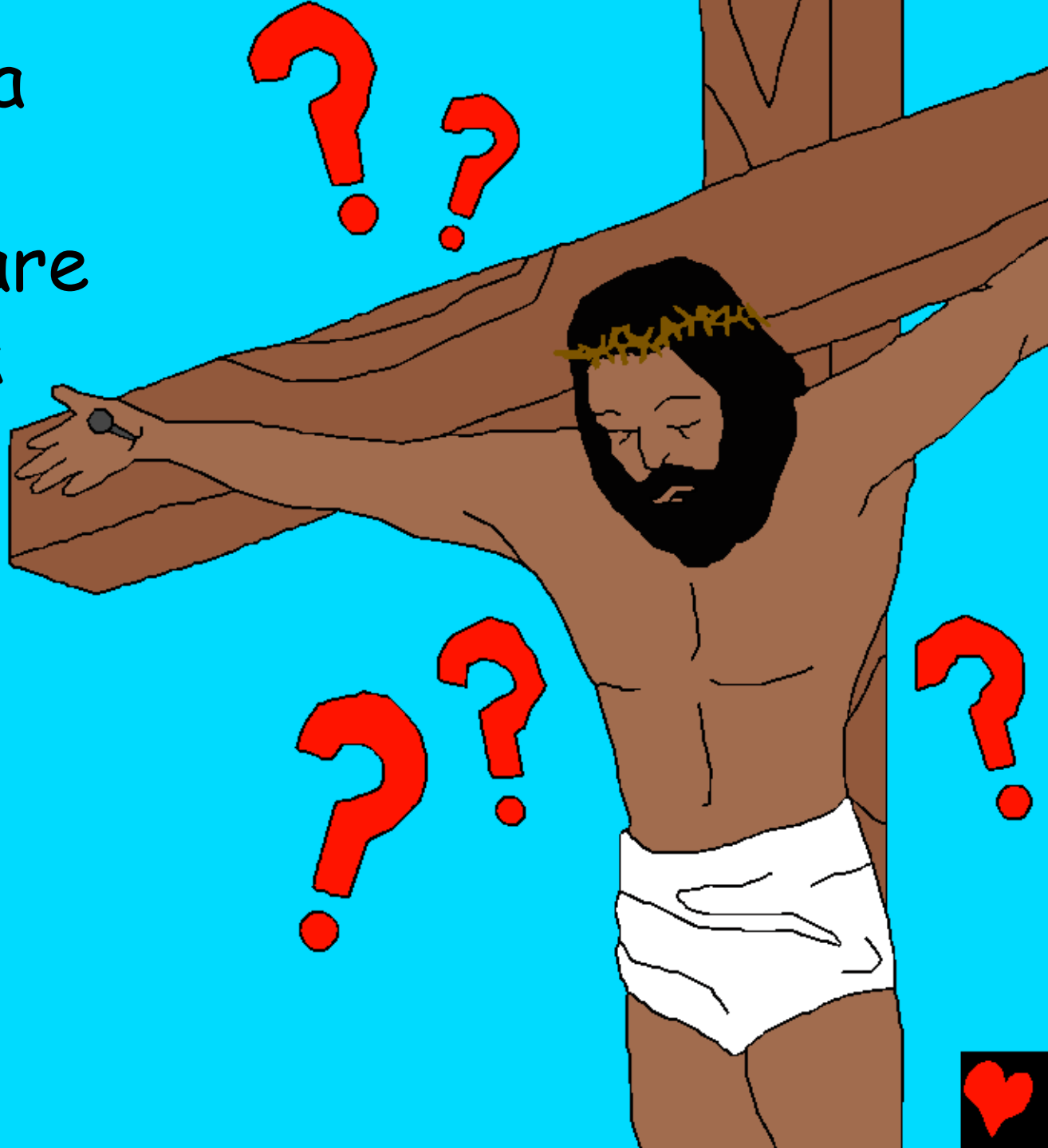

Xwedê çawa
dikare bihêle ku
Kurê wî were
xaçkirin
ku li wir
bimre? Ma
Jesussa di
derheqê Kî Ew
de xeletî kir?
Ma Xwedê têk çû?

Na! Xwedê têk neçû. Jesussa tu xeletî nekiribû. Jesussa her gav dizanibû ku ew ê ji hêla mirovên xerab ve were kuştin. Hîn dema ku Jesussa pitik bû, zilamekî bi nave Simeon ji Meryemê re gotibû ku xemgînî li êş e.

Çend roj berî ku
wassa were kuştin,
xatûnek hat û rûnê
bîhnxweş li lingên
wî da. "Ew perê
wunda dike," şagirtan
gilî kirin. Shesa got: "Wê
karekî baş kir". "Wê ji bo
veşartina min kir." Çi gotinên ecêb!

Piştî vê yekê, Cihûda,
yek ji diwanzdeh
şagirtên Jesussa,
razî bû ku Jesussa
bide serekên kahînan
ji bo 30 zîv.

Di cejna Cejina
Derbasbûnê ya Cihûyan
de, mealsa xwarina xweya
dawîn bi şagirtên xwe re
xwar. Wî li ser Xwedê û
sozên wî yên ku ji wî hez
dikin tiştên ecêb
ji wan re
vegotin.

Paşê Jesussa nan û qedehek da wan ku ew parve bikin. Van ji bo bîranîna wan bû ku laş û xwîna Jesussa ji bo gunehên bexşandinê hat dayîn.

Dûv re Jesussa ji hevalên xwe re got ku ew ê xayîn bibe, û ew ê birevin. "Ez ê nerevim," Petrûs israr kir. "Berî ku dîk bang bike, hûn ê sê caran min înkar bikin," Jesussa got.

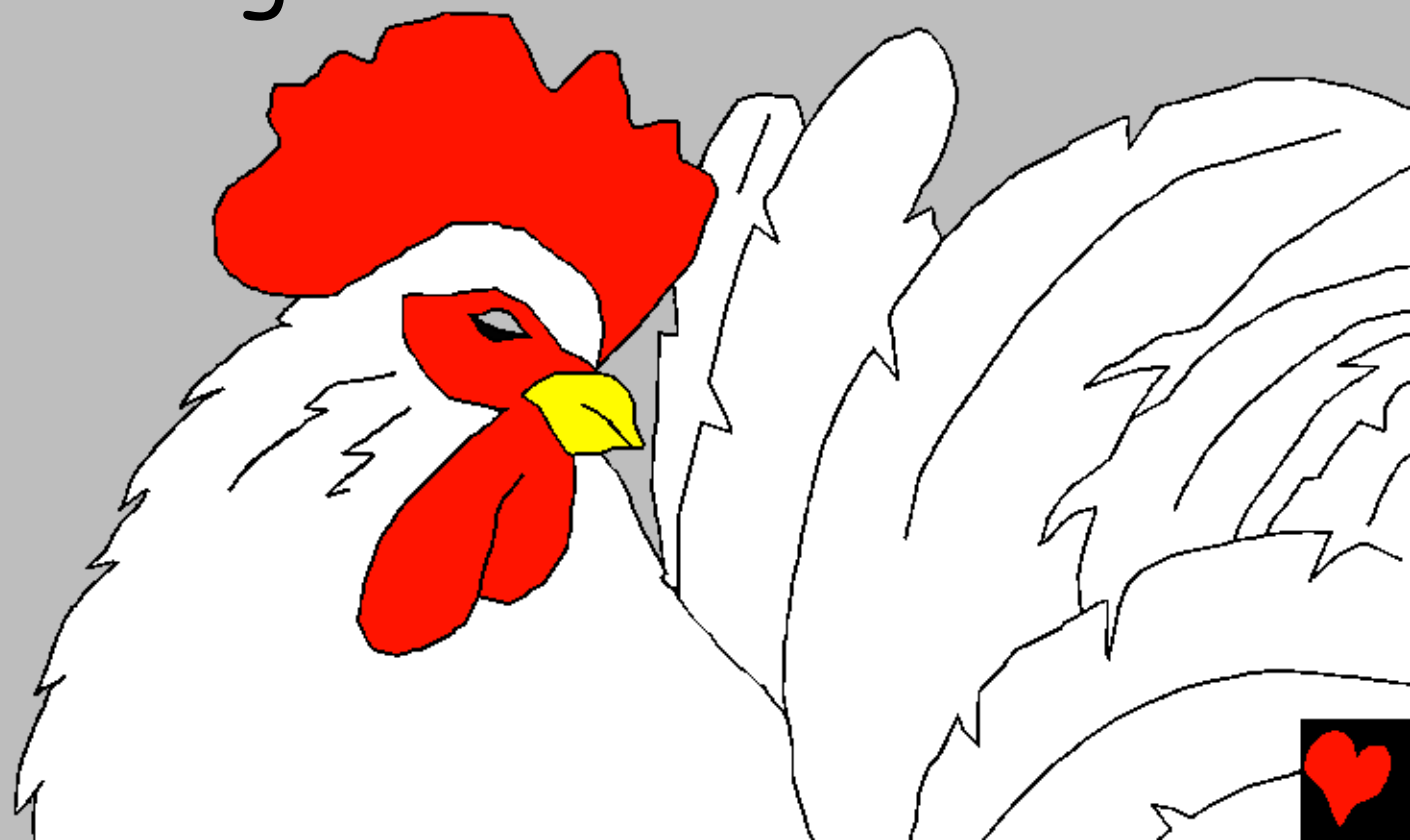

Wê şevê derengtir,
wentsa çû nimêja
xwe li Baxçê
Gethsemane kir.
Lesagirtên ku bi Wî
re bûn ji xewê çûn.
"Ya Bavê min,"
Jesussa dua kir,
"... Bila ev kûp ji min
re derbas bibe.
Lêbelê, ne wek ku ez
dixwazim, lê wekî ku
tu dixwazî."

Ji nişkê ve girse bi rêberiya Cihûda çû baxçe. Jesussa li ber xwe neda, lê Petrûs guhê meriv birî. Bi bêdengî, Jesussa destê xwe danî ser guhê meriv û ew qenc kir. Jesussa dizanibû ku girtina Wî beşek ji daxwaza Xwedê bû.

Girsê Jesussa birin mala Serokkahîn.
Li wir, rêberên Cihûyan gotin ku divê Jesussa bimire.
Li nêzikî, Petrûs li tenişta agirê xulaman sekinî û temaşe kir.

Sê caran mirov li Peter mêze kirin û gotin: "Hûn bi Jesussa re bûn!" Sê caran Petrûs ew înkar kir, wekî Jesussa got ku ew ê bike. Peter jî lanet kir û sond xwar.

Hingê wê çaxê, dîkek
bang kir. Ew mîna
dengê Xwedê bû ji
Petrûs re. Gotinên
Jesussa bi bîr anî,
Petrûs bi girî giriya.

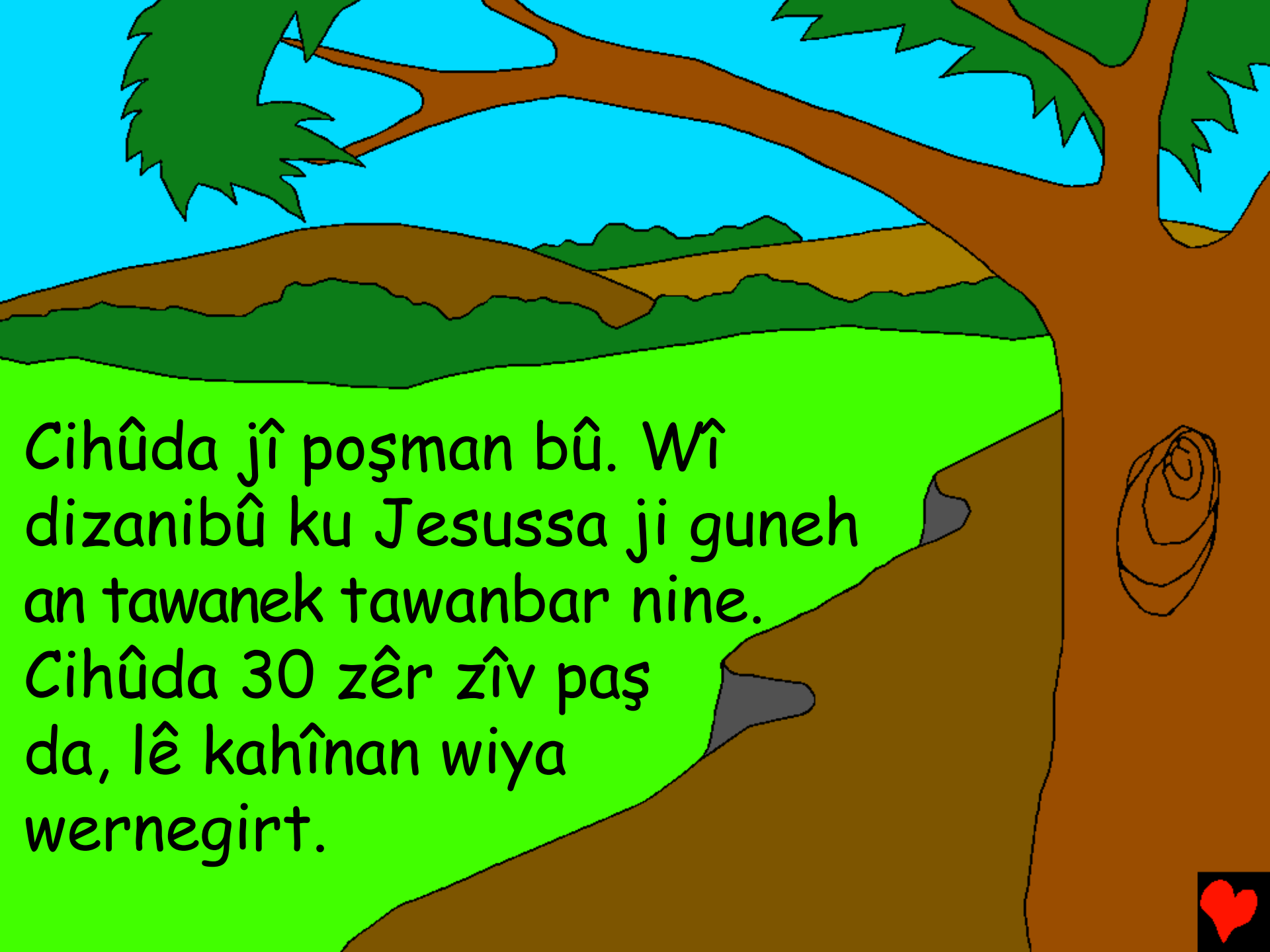
Cihûda jî poşman bû. Wî
dizanibû ku Jesussa ji guneh
an tawanek tawanbar nine.
Cihûda 30 zêr zîv paş
da, lê kahînan wiya
wernegirt.

Cihûda drav avêt
xwarê, derket
derve - û xwe
darve kir.

Kahînan Jesussa anîn pêşberî Pîlatos, waliyê Romê. Pîlatos got, "Min tu sûcê vî Mirovî nedît." Lê girseyê berdewam digiriya, "Wî xaç bike! Wî xaç bike!"

Di dawiyê de Pîlatos li ber xwe da, û cezayê Jesussa li ser xaçê da. Leşkeran li Jesussa dan, tif kirin rûyê wî, û qamçî kirin. Wan tacek dirinde ji stiriyên dirêj ên tûj çêkirin û ew xistin serê wî. Dûv re wan ew xaç kirin ser xaçek darîn da ku bimire.

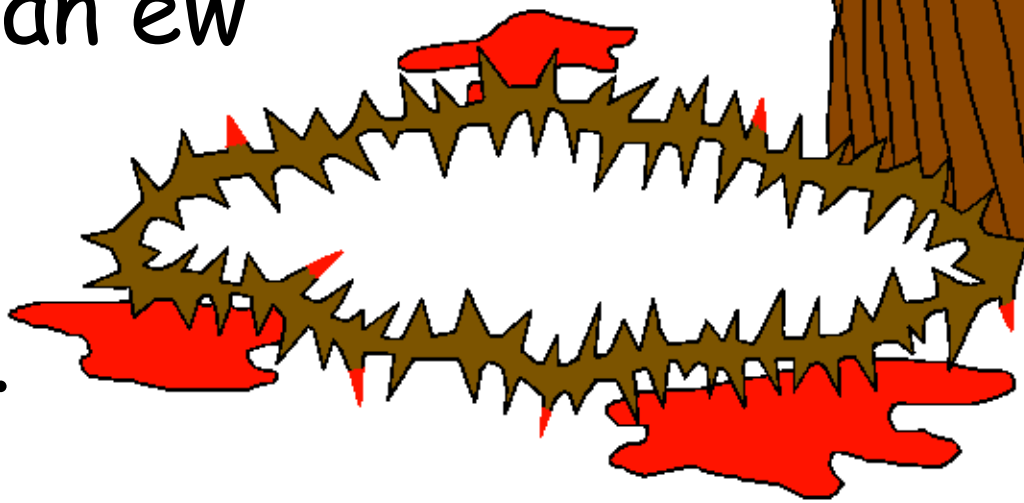

Jesussa her gav dizanibû ku ew ê wusa bimre. Wî her weha dizanibû ku mirina Wî dê bibexşîne ji gunehkarên ku baweriya xwe bi Wî tînin. Du sûcdar li tenişta Jesussa hatin xaç kirin. Yekî ji Jesussa bawer kir - û çû Bihiştê. Yê din nekir.

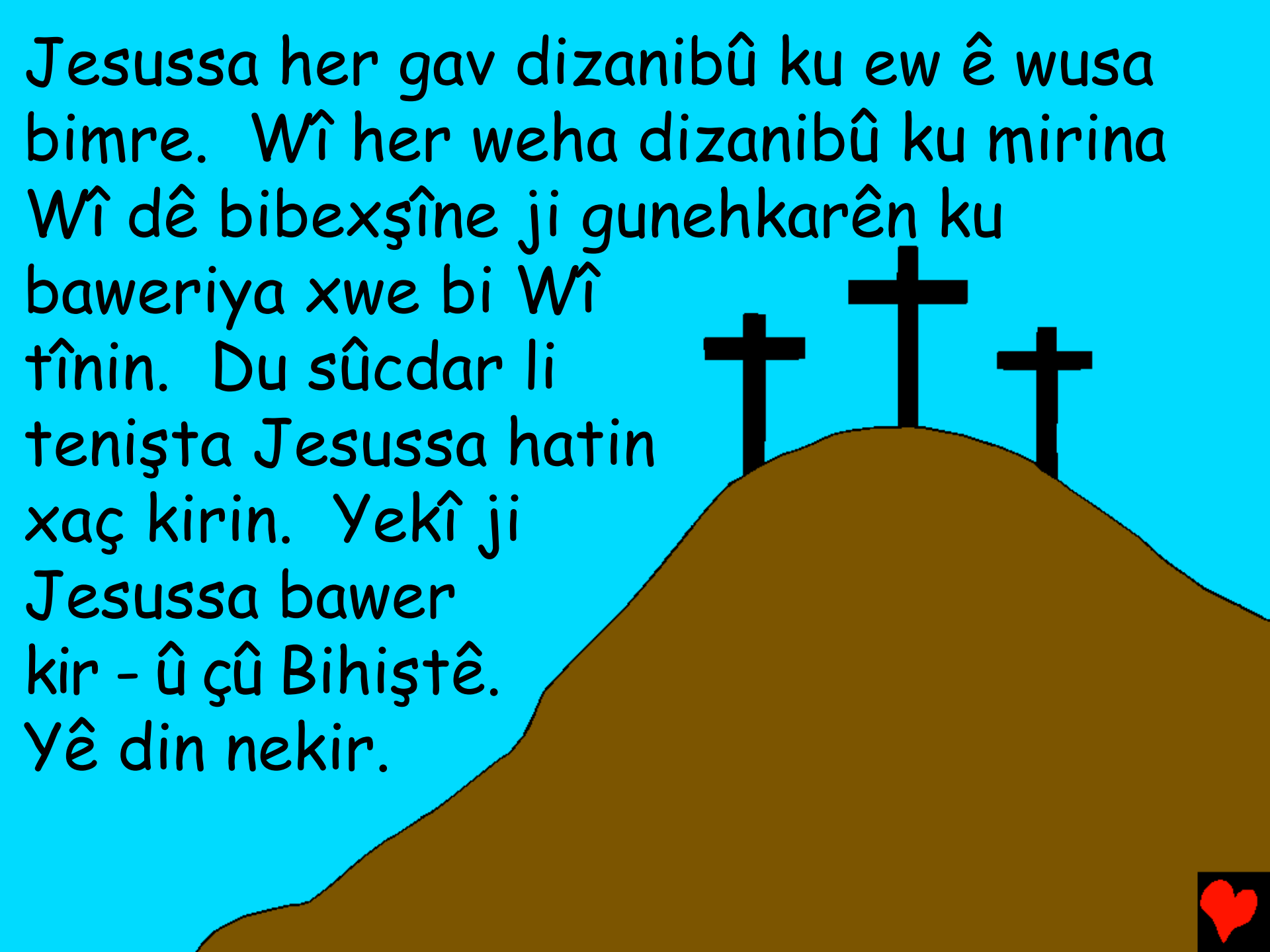

Piştî çend demjimêran êş kişand, Jesussa got: "Ew xelas bû", û mir.
Karê wî hate qedandin.
Hevalan ew di gorek taybetî de veşartin.

Dûv re leşkerên
Romê gor mohr
kirin û parastin.
Naha çu kes
nikaribû bikeve
- an jî der.

Ger ev dawiya çîrokê bûya, dê çiqas xemgîn bûya. Lê Xwedê tiştek ecêb kir. Jesussa mirî namîne!

Serê sibeha roja yekem a hefteyê, hin ji şagirtên Jesussa dîtin ku kevir ji gorê gûrbûyî. Gava ku wan li hundur nihêrî,
Jesussa êdî li wir bû.

Jinek ma, li ber gorê giriya.
Jesussa jê re xuya bû!
Ew bi şahî vegeriya û ji şagirtên din re got.
"ESSA JIYAN E! JSA JI MIRAN PIT E!"

Zû zû Jesussa hat ba şagirtan, û destên xwe yên neynûk nîşanî wan da. Rast bû. ESSA DASA JIYAN B! Wî Petrûs ji ber ku wî înkar kir bibihûre, û ji şagirtên xwe re got ku ji her kesî re behsa Wî bikin. Dûv re ew vegeriya ezmên ji ku derê hatibû.

Paskalya Yekem

Çîrokek ji Xebera Xwedê, thencîl,

li tê dîtin

Metta 26-28, Lûqa 22-24,
Yûhenna 13-21

"Têketina Gotinên We ronahî dike."
ZEBR 119:130

Dawî

Ev çîroka Mizgîniyê ji me re behsa Xwedayê meyê hêja yê ku me afirandiye û ku dixwaze hûn wî nas bikin.

Xwedê dizane me tiştên xirab kir, ku ew gazî guneh dike. Cezayê guneh mirin e, lê Xwedê ji we pir hez dike wî Kurê xweyê yekta Jesussa şand ku li ser Xaçê bimire û ji ber gunehên we were cezakirin. Dûv re Jesussa vegeriya jiyanê û çû mala xwe çû Bihuştê! Heke hûn bi Jesussa bawer dikin û ji Wî dixwazin ku gunehên we bibihûre, Ew ê wiya bike! Ew ê were û nuha di we de bijî, û hûn ê her û her bi wî re bijîn.

Ger hûn bawer dikin ku ev rastî ye,
ji Xwedê re wiya bibêjin:

Jesussa delal, ez bawer dikim ku tu Xwedê yî, û bûyî zilamek ku ji bo gunehên min bimire, û naha Tu ji nû ve dijî. Ji kerema xwe werin nav jiyana min û gunehên min bibaxşînin, da ku ez nuha xwediyê jiyanek nû bim, û rojek herim her û her bi we re bim. Alîkariya min bikin ku ez guhdariya Te bikim û wekî zarokê xwe ji bo Te bijîm.
Amîn

Mizgîniyê bixwînin û her roj bi Xwedê re bipeyivin! Yûhenna 3:16